

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2007. évi november hó 16. napján és a 2008. évi március hó 28. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a súlyos testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.45/2007/11. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a vádlott főbüntetését 7 (hét) év 6 (hat) hó fegyházra enyhíti;
- a kiadni és megsemmisíteni rendelt bűnjelek lefoglalását megszünteti;
- a helyesen a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság letéti számlájára befizetett 45.258 (negyvenötezer-kettőszázötvennyolc) forintból a vádlottnak kiadni rendelt 15.258 (tizenötezer-kettőszázötvennyolc) forintot a vele szemben megállapított bűnügyi költség biztosítására visszatartani rendeli;
- az elsőfokú eljárásban felmerült és a vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen 1.151.260 (egymillió-egyszázötvenegyezer-kettőszázhatvan) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

A másodfokú eljárásban felmerült 169.320 (egyszázhatvankilencezer-háromszázhusz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen - a büntetőjogi felelősség megállapítása miatt, felmentés végett - a vádlott és a védő jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában bizonyítás felvételére, majd a tárgyaláson jelen lévő képviselője útján az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására tett indítványt. Fellebbezését a védő módosított tartalommal - enyhítés érdekében - tartotta fenn.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - a Be.351.§ (2) bekezdés a) pontjában írtak szerint - megalapozatlannak találta: az a vádlott intellektusára, beszámítási képességére vonatkozó részében nincs felderítve. Ezért a másodfokú bíróság - a Be.353.§ (1) bekezdése keretében, a Pécsi Tudományegyetem Igazságügyi Orvostani Intézetének a bevonásával - elrendelte a vádlott elmeorvos-szakértői vizsgálatát.

A felvett bizonyítás, valamint az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára - a másodfokú bíróság a tényállást az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

- A vádlottat 1981. és 1991. között - vagyon és testi épség elleni, illetve közlekedési bűncselekmények miatt - hat alkalommal ítélték el; egyszer próbaidőre felfüggesztett, míg a további esetekben végrehajtandó szabadságvesztésre.

A 2. oldal utolsó bekezdéséhez kapcsolódóan a Legfelsőbb Bíróság ügyszáma helyesen Bf.V.877/1999/7. szám.

A 6. és a 7. sorszámmal jelölt alapítételeket érintően mellőzte a büntetés kitöltésére vonatkozó adatokat, míg azokat a Somogy Megyei Bíróság B.67/2002/1. számú összbüntetési határozata tekintetében azzal egészítette ki, hogy a feltételes szabadság tartama a 2005. évi november hó 18. napján járt le *(a vádlott erkölcsi bizonyítványa - nyomozati iratok 307-313. oldal).*

- A vádlott intellektusa alacsony, gyengeelméjűségben (debilitas mentalis) szenved. Ez utóbbihoz - a motorbalesete során bekövetkezett agykárosodása folytán - elbutulás (dementálódás) is társul. Személyiségét a fékezhetetlen agresszivitás, az érzelmi és indulati élet kiegyensúlyozatlansága jellemzi: e regresszív folyamatok hátterében organikus pszichoszindróma áll.

Gyengeelméjűsége, elbutulása és patológiás személyisége miatt a vádlott közepes mértékben korlátozott volt abban, hogy a cselekménye következményeit felismerje, illetve e felismerésnek megfelelően cselekedjék (*1.számú és 2.számú igazságügyi orvosszakértők 11. sorszám alatti véleménye*).

- A 9. oldal 2. bekezdésében a közepes fokú - 1,99 g/l mértékű - alkoholos befolyásoltságra vonatkozó megállapításokat a másodfokú bíróság a tényállás részének tekintette.

Ez típusos részegség volt; patológiás, vagy abortív patológiás ittasságra utaló adatok nem merültek fel (*1.számú és 2.számú igazságügyi orvosszakértők 9. sorszám alatti szakvéleménye*).

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól; az a vádlott védekezésével szembenálló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi előírások megtartásával folytatta le, nem vétett olyan szabálysértést, amely az érdemi elbírálást akadályozta volna. Az ügygel összefüggésbe hozható személyeket maradéktalanul kihallgatta, a sértett sérüléseinek jellegzetességeit, azok keletkezési mechanizmusát orvosszakértő bevonásával tisztázta. Nem maradt adós a feltárt adatok logikus elemzésével sem: az indokolási kötelezettségének messzemenően eleget tett. Bántalmazásának részleteit, valamint az előzményeket a sértett következetesen, ellentmondástól mentesen adta elő. Nagy határozottsággal; mindvégig úgy, hogy a különböző történések azonos sorrendben követték egymást.

Az elszenvedett sérülések nagy számú, többszörös és összetett bántalmazásra utaltak. Mindenekelőtt arra visszavezethetően, hogy a sértett arcán, mellkasán és hasán is keletkeztek zúzódások, szövetközi bevérvések, illetve - tapintásra érzékeny - duzzanatok. Ezen túlmenően a csuklóin - fényképfelvételekkel is dokumentált - zsinegelési nyomok maradtak hátra, az arc jobb oldalán pedig olyan hámsíval járó égési sebek, amelyeket a forró víz és a háztartási sósav együttes alkalmazása idézett elő.

A mentőszolgálat tagjainak helyszínre érkezésekor kizárólag a sértett és a vádlott tartózkodott a H....., P..... S..... utca 26. szám alatti lakásban. Köztük ez utóbbi szemmel láthatóan zavartan viselkedett, a hozzá intézett kérdésekre nyilvánvalóan valótlan, illetve ellentmondásos válaszokat adott. Még kevéssel később is, amikor a megjelent rendőrök vérrel szennyeződött ágynemű és különböző ruhadarabok elégetésén érték tetten.

A szemle során a fentebb említett épület konyhájában, középső szobájában, illetve az előszoba és a főzőhelyiség közötti részen freccsenéses, pontszerűen rögzült,

illetve - egy esetben - elkenődött vérnyomokat rögzítettek. Ilyen körülmények között döntő jelentőséget kellett tulajdonítani annak, hogy a vádlott melegítőnadrágján és sportcipőjén is hasonló szennyeződések voltak kimutathatóak; olyan foltok, amelyek a sértett véréből származtak.

Mindezeket egybevetve az elsőfokú bíróság megalapozottan vetette el annak lehetőségét, hogy a sérüléseket a sértett, vagy a nyomozás során fel nem derített más személy okozta volna.

Az ítélet - Be.258.§ (3) bekezdés b) pontja szerinti - személyi része azonban felderítetlen maradt. Ezt a másodfokú bíróság más szakértő kirendelésével küszöbölte ki.

Az 1. számú és **2.számú** szakértők valamennyi előzményi irat - korábbi orvosi dokumentumok, kórházi zárójelentések és szakvélemények - ismeretében a vádlottat kétszer is megvizsgálták. Az utóbbi alkalommal már pszichológus és neurológus bevonásával, sokoldalú vizsgálati módszerek és eszközök igénybevételeivel.

Az így kialakított szakvélemény minden tekintetben aggálytalan, kellő részletezettsége folytán nem tartalmaz homályos, önmagával vagy az ügy egyéb adataival ellentétesnek látszó, nehezen értelmezhető megállapítást.

Határozatszerkesztési hiba következtében a vádlott alkoholos befolyásoltságára vonatkozó adatok a bizonyítékok értékelése körében kaptak helyet. Ezt a másodfokú bíróság - a nyilvánvaló elírási hibák mellett - pontosította, illetve a fenti szakvéleménnyel a tényállást helyesbítette.

E kiegészítésekkel és helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság tényállása megalapozottá vált, így az - tekintettel a Be.352.§ (2) bekezdésére - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.

Következésképpen a felmentést célzó fellebbezések nem vezettek eredményre.

A cselekmények minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket befolyásoló tényezőket az elsőfokú bíróság hiányosan és némileg pontatlanul tárta fel, azok ismételt áttekintését azonban a tényállás helyesbítése is szükségessé tette.

További súlyosító körülmény az, hogy a vádlott a súlyos testi sértés, illetve a rablás büntette vonatkozásában egyben különös visszaeső is. Vele szemben két oknál fogva - a Btk.85.§ (3) bekezdése és a Btk.97.§ (1) bekezdése alapján - a felemelt büntetési tétel az irányadó: ezt nyilvánvalóan a terhére kellett értékelni.

E körben helyesen a kettőt meghaladó bűnhalmazatot lehet figyelembe venni.

Ezzel szemben nyomatékos enyhítő körülmény a beszámítási képesség közepes fokú korlátozottsága, ahogyan - kisebb súllyal - az időmúlás is, különösen úgy, hogy az elmúlt két esztendő alatt a vádlott mindvégig előzetes letartóztatásban volt. Nem lehetett végül figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a mentők értesítését végső soron ő kezdeményezte: a sértett orvosi ellátást igénylő egészségi állapotáról a hozzátartozók tőle kaptak tájékoztatást.

Így az elsőfokú bíróság által kiszabott főbüntetés eltúlzottan szigorú, a Btk.37.§-ban megfogalmazott célok eléréséhez - a beszámítási képességében korlátozott vádlottal szemben, két év elteltével - rövidebb tartamú szabadságvesztés is elegendő. Ezért a másodfokú bíróság a fegyházbüntetés mértékét 7 év 6 óra enyhítette.

Ennyiben a büntetőjogi jogkövetkezmények tartamát sérelmező fellebbezés megalapozottnak bizonyult.

A Barcsi Városi Bíróságon Bnyk.16/2006. szám alatt nyilvántartásba vett, az elsőfokú bíróság által kiadni, illetve megsemmisíteni rendelt bűnjelek lefoglalását a Be.155.§ (1) bekezdése alapján meg kellett volna szüntetni. Elkerülte továbbá az elsőfokú bíróság figyelmét az, hogy a vádlott ruházatában megtalált 45.258 forint a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság letéti számlájára került befizetésre, amelyből a vádlott részére kiadandó 15.258 forintot - a Be.157.§ (1) bekezdésében írtak szerint - a bűnügyi költség biztosítására vissza kell tartani.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 1.157.260 forint.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság - a Be.372.§ (1) bekezdése alapján - az elsőfokú bíróság ítéletének a fentiekben érintett részeit megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, így azokat - a Be.371.§ (1) bekezdése folytán - helybenhagyta.

Az előzetes fogvatartásban töltött időt - a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján - a kiszabott szabadságvesztésbe be kell számítani.

A védő fellebbezése eredményes volt, ezért a másodfokú bíróság a Be.381.§ (2) bekezdésében írtak szerint a vádlottat mentesítette a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetése alól; azt a Be.339.§ (1) bekezdése folytán az állam viseli.

P é c s, 2008. március 28.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.45/2007/11. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.152/2007/13. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2008. évi március hó 28. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő